

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (šestého senátu)

6. června 2018*

„Společná zahraniční a bezpečnostní politika – Omezující opatření přijatá vzhledem k situaci na Ukrajině – Zmrazení finančních prostředků – Seznam osob, subjektů a orgánů, jimž se zmrazují finanční prostředky a hospodářské zdroje – Ponechání jména žalobce na seznamu – Povinnost uvést odůvodnění – Zjevně nesprávné posouzení“

Ve věci T-258/17,

Sergej Arbuzov, s bydlištěm v Kyjevě (Ukrajina), zastoupený M. Mlezivou, advokátem,

žalobce,

proti

Radě Evropské unie, zastoupené R. Pekařem a J.-P. Hixem, jako zmocněnci,

žalované,

jejímž předmětem je návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí Rady (SZBP) 2017/381 ze dne 3. března 2017, kterým se mění rozhodnutí 2014/119/SZBP o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině (Úř. věst. 2017, L 58, s. 34), v rozsahu, v němž bylo jméno žalobce ponecháno na seznamu osob, subjektů a orgánů, na které se vztahují tato omezující opatření,

TRIBUNÁL (šestý senát),

ve složení G. Berardis (zpravodaj), předseda, D. Spielmann a Z. Csehi, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: E. Coulon,

vydává tento

Rozsudek

Skutkový základ sporu

- 1 Žalobce Sergej Arbuzov vykonával mimo jiné funkci guvernéra Národní banky Ukrajiny a funkci předsedy vlády Ukrajiny.

* Jednací jazyk: čeština.

- 2 Dne 5. března 2014 přijala Rada Evropské unie na základě článku 29 SEU rozhodnutí 2014/119/SZBP o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině (Úř. věst. 2014, L 66, s. 26). Téhož dne přijala Rada na základě čl. 215 odst. 2 SFEU nařízení (EU) č. 208/2014 o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině (Úř. věst. 2014, L 66, s. 1).
- 3 Body 1 a 2 odůvodnění rozhodnutí 2014/119 znějí:
 - „(1) Dne 20. února 2014 Rada co nejdůrazněji odsoudila veškeré použití násilí na Ukrajině. Vyzvala k okamžitému ukončení násilí na Ukrajině a k plnému dodržování lidských práv a základních svobod. Apelovala na ukrajinskou vládu, aby zachovala maximální zdrženlivost, a vedoucí představitelé opozice vyzvala, aby se distancovali od těch, kteří se uchylují k radikálnímu jednání, včetně násilí.
 - (2) Dne 3. března 2014 Rada rozhodla o zaměření sankcí na opatření pro zmrazení a zpětné získání majetku osob určených jako osoby odpovědné za zneužití ukrajinských státních prostředků a osoby odpovědné za porušování lidských práv na Ukrajině s cílem konsolidovat a podpořit právní stát a dodržování lidských práv na Ukrajině.“
- 4 Článek 1 odst. 1 a 2 rozhodnutí 2014/119 stanoví:
 - „1. Zmrazují se veškeré finanční prostředky a hospodářské zdroje, které náleží osobám určeným jako osoby odpovědné za zneužití ukrajinských státních prostředků a za porušování lid[s]kých práv na Ukrajině, a fyzickým nebo právnickým osobám, subjektům či orgánům s nimi spojeným, jak jsou uvedeny v příloze, nebo které jsou těmito osobami nebo subjekty vlastněny, drženy či kontrolovány.
 2. Žádné finanční prostředky ani hospodářské zdroje se nepřístupní přímo ani nepřímo fyzickým nebo právnickým osobám, subjektům či orgánům uvedeným v příloze ani v jejich prospěch.“
- 5 Podrobná pravidla pro toto zmrazování finančních prostředků jsou stanovena v dalších odstavcích téhož článku.
- 6 V souladu s rozhodnutím 2014/119 ukládá nařízení č. 208/2014 povinnost přijmout dotčená omezující opatření a stanoví pravidla pro tato omezující opatření, která jsou formulována v podstatě totožně s pravidly obsaženými v uvedeném rozhodnutí.
- 7 Jména osob, kterých se omezující opatření týkají, jsou uvedena na totožném seznamu obsaženém v příloze rozhodnutí 2014/119 a v příloze I nařízení č. 208/2014 (dále jen „dotčený seznam“), spolu s odůvodněním jejich zařazení na seznam a s dalšími údaji. Jméno žalobce původně na dotčeném seznamu nebylo uvedeno.
- 8 Dne 14. dubna 2014 přijala Rada prováděcí rozhodnutí 2014/216/SZBP, kterým se provádí rozhodnutí 2014/119 (Úř. věst. 2014, L 111, s. 91), a prováděcí nařízení (EU) č. 381/2014, kterým se provádí nařízení č. 208/2014 (Úř. věst. 2014, L 111, s. 33).
- 9 Prováděcím rozhodnutím 2014/216 a prováděcím nařízením č. 381/2014 bylo na seznam doplněno jméno žalobce s identifikačními údaji „bývalý předseda vlády Ukrajiny“ a s odůvodněním, které zní:

„Osoba, jež je na Ukrajině vyšetřována z důvodu účasti na trestných činech v souvislosti se zneužitím ukrajinských státních prostředků a jejich nezákonným převodem do zahraničí.“
- 10 Dne 16. června 2014 podal žalobce žalobu, kterou se domáhal zrušení rozhodnutí 2014/119, ve znění prováděcího rozhodnutí 2014/216, a to v rozsahu, v němž se týkalo jeho osoby. Tato žaloba byla zapsána v rejstříku soudní kanceláře Tribunálu pod číslem T-434/14.

- 11 Dne 29. ledna 2015 přijala Rada rozhodnutí (SZBP) 2015/143, kterým se mění rozhodnutí 2014/119 (Úř. věst. 2015, L 24, s. 16), a nařízení (EU) 2015/138, kterým se mění nařízení č. 208/2014 (Úř. věst. 2015, L 24, s. 1).
- 12 V rozhodnutí 2015/143 byla s účinností od 31. ledna 2015 upřesněna kritéria pro určování osob, na které se vztahuje zmrazování finančních prostředků, a čl. 1 odst. 1 rozhodnutí 2014/119 byl nahrazen tímto:
- „1. Zmrazují se veškeré finanční prostředky a hospodářské zdroje, které náleží osobám odpovědným [osobám určeným jako osoby odpovědné] za zneužití ukrajinských státních prostředků a za porušování lidských práv na Ukrajině, a fyzickým nebo právnickým osobám, subjektům či orgánům s nimi spojeným, jak jsou uvedeny v příloze, nebo které tyto osoby vlastní, drží či kontrolují.
- Pro účely tohoto rozhodnutí se osobou odpovědnou [osobou určenou jako osoba odpovědná] za zneužití ukrajinských státních prostředků rozumí i každá osoba, kterou ukrajinské orgány vyšetřují v souvislosti se:
- a) zneužitím ukrajinských veřejných prostředků nebo majetku či se spoluúčastí na těchto činech nebo
- b) zneužitím pravomoci veřejného činitele za účelem neoprávněného zvýhodnění sebe nebo třetí osoby, čímž vznikla ztráta na ukrajinských veřejných prostředcích nebo majetku, či v souvislosti se spoluúčastí na těchto činech.“
- 13 Nařízení č. 208/2014 bylo v souladu s rozhodnutím 2015/143 změněno nařízením 2015/138.
- 14 V rámci přezkoumání situace osob, jejichž jména byla uvedena na dotčeném seznamu, přijala Rada rozhodnutí (SZBP) 2015/364 ze dne 5. března 2015, kterým se mění rozhodnutí 2014/119 (Úř. věst. 2015, L 62, s. 25), a prováděcí nařízení (EU) 2015/357 ze dne 5. března 2015, kterým se provádí nařízení č. 208/2014 (Úř. věst. 2015, L 62, s. 1) (dále společně jen „akty z března 2015“).
- 15 Rozhodnutím 2015/364 byl změněn článek 5 rozhodnutí 2014/119 tak, že platnost omezujících opatření byla ve vztahu k žalobci prodloužena do 6. března 2016.
- 16 Akty z března 2015 v podstatě aktualizovaly dotčený seznam. V návaznosti na takto zavedené změny v dotčeném seznamu bylo jméno žalobce na tomto seznamu ponecháno s identifikačními údaji „bývalý předseda vlády Ukrajiny“ a s novým odůvodněním, které zní:
- „Osoba, proti níž vedou ukrajinské orgány trestní řízení z důvodu zneužití veřejných prostředků nebo majetku.“
- 17 Rozsudkem ze dne 28. ledna 2016, Arbuzov v. Rada, (T-434/14, nezveřejněný, EU:T:2016:46), bylo rozhodnutí 2014/119, ve znění prováděcího rozhodnutí 2014/216, Tribunálem zrušeno v rozsahu, v němž se vztahovalo na žalobce.
- 18 Dne 4. března 2016 přijala Rada po přezkoumání situace osob, jejichž jména byla uvedena na dotčeném seznamu, rozhodnutí (SZBP) 2016/318, kterým se mění rozhodnutí 2014/119 (Úř. věst. 2016, L 60, s. 76), a prováděcí nařízení (EU) 2016/311, kterým se provádí nařízení č. 208/2014 (Úř. věst. 2016, L 60, s. 1) (dále společně jen „akty z března 2016“).
- 19 Rozhodnutím 2016/318 byl zejména změněn článek 5 rozhodnutí 2014/119 tak, že platnost dotčených omezujících opatření byla prodloužena do 6. března 2017. Odůvodnění týkající se žalobce, které je uvedeno v bodě 16 výše, nebylo pozměněno ani rozhodnutím 2016/318, ani prováděcím nařízením 2016/311.

- 20 Návrhem došlým soudní kanceláři Tribunálu dne 5. května 2015 podal žalobce žalobu znějící na zrušení aktů z března 2015 v rozsahu, v jakém se ho týkají. Tato žaloba byla zapsána v rejstříku soudní kanceláře Tribunálu pod číslem T-221/15. Žalobce následně upravil v souladu s článkem 86 jednacího řádu Tribunálu žalobu v tom smyslu, že navrhoval i zrušení aktů z března 2016 v rozsahu, v jakém se ho týkají.
- 21 Dne 28. dubna 2016 zaslal žalobce Radě žádost, jež se v podstatě týkala ponechání omezujících opatření vůči němu v platnosti v rozhodnutí 2016/318. Na základě připomínek žalobce položila Rada otázky Generální prokuraturě Ukrajiny (dále jen „GP“). Odpovědi GP byly Radě předloženy ve dnech 16. června a 7. července 2016.
- 22 Dopisem ze dne 4. srpna 2016 odpověděla Rada na žádost žalobce ze dne 28. dubna 2016 tím, že jeho argumenty zamítla a odkázala ho blíže na podání, která učinila ve věci T-221/15. Rada při této příležitosti též zpřístupnila žalobci doplňující informace poskytnuté ze strany GP.
- 23 Dne 4. října 2016 zaslal žalobce Radě novou žádost o přezkum omezujících opatření, která se ho týkala.
- 24 Dopisem ze dne 12. prosince 2016 informovala Rada žalobce o svém úmyslu zachovat omezující opatření ve vztahu k žalobci, sdělila žalobci příslušné důvody svého rozhodnutí a zaslala mu dva dopisy GP, jeden ze dne 25. července 2016 a druhý ze dne 16. listopadu 2016. Rovněž vyzvala žalobce k podání případných připomínek ve lhůtě do 13. ledna 2017.
- 25 Dne 14. prosince 2016 předložil žalobce Radě novou žádost o přezkum, kterou doplnil dopisem ze dne 13. ledna 2017.
- 26 Rada si od GP vyžádala odpověď na dodatečnou otázku. Odpověď GP na tuto otázku byla Radě předložena dne 11. ledna 2017. Dopisem ze dne 27. ledna 2017 zpřístupnila Rada tuto odpověď žalobci a dala mu lhůtu na vyjádření případných připomínek v tomto ohledu do 10. února 2017.
- 27 Dopisem ze dne 7. února 2017 zpřístupnila Rada žalobci dopis GP ze dne 27. ledna 2017, který mezitím obdržela a jenž obsahoval aktualizované informace o stavu trestního řízení vedeného proti žalobci, a dala mu lhůtu do 13. února 2017 na vyjádření případných připomínek v tomto ohledu, které žalobce předložil dopisem ze dne 10. února 2017.
- 28 Dne 3. března 2017 přijala Rada po přezkoumání situace osob, jejichž jména byla uvedena na seznamu, rozhodnutí (SZBP) 2017/381, kterým se mění rozhodnutí 2014/119 (Úř. věst. 2017, L 58, s. 34, dále jen „napadené rozhodnutí“), a prováděcí nařízení (EU) 2017/374, kterým se provádí nařízení č. 208/2014 (Úř. věst. 2017, L 58, s. 1).
- 29 Napadeným rozhodnutím byl zejména změněn článek 5 rozhodnutí 2014/119 tak, že platnost dotčených omezujících opatření byla prodloužena do 6. března 2018. Odůvodnění týkající se žalobce, které je uvedeno v bodě 16 výše, nebylo pozměněno ani napadeným rozhodnutím, ani prováděcím nařízením 2017/374.
- 30 Dne 6. března 2017 zaslala Rada žalobci dopis, v němž zamítla jeho argumenty proti obnovení omezujících opatření, která se ho týkají, uplatněné v dopisech ze dne 14. prosince 2016, 13. ledna 2017 a 10. února 2017. Rada odkázala žalobce zejména na dokumenty, které mu zpřístupnila ve svých dřívějších dopisech, jakož i na podání, která učinila ve věci T-221/15. K dopisu připojila Rada výtisk napadeného rozhodnutí a stanovila žalobci lhůtu do 1. prosince 2017 pro připomínky k případnému prodloužení těchto opatření i po 6. březnu 2018.
- 31 Rozsudkem ze dne 7. července 2017, Arbuзов v. Rada (T-221/15, nezveřejněný, EU:T:2017:478), Tribunál zamítl žalobu žalobce ve vztahu jak k aktům z března 2015, tak k aktům z března 2016.

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

- 32 Návrhem došlým soudní kanceláři Tribunálu dne 3. května 2017 podal žalobce projednávanou žalobu.
- 33 Dne 14. července 2017 předložila Rada žalobní odpověď. Téhož dne předložila Rada rovněž odůvodněnou žádost podle článku 66 jednacího řádu o to, aby obsah blíže určených dokumentů přiložených k žalobní odpovědi nebyl citován ve veřejně přístupných podkladech souvisejících s projednávanou věcí.
- 34 Podáním došlým soudní kanceláři Tribunálu dne 27. července 2017 předložil žalobce nové důkazy ve smyslu článku 85 jednacího řádu ohledně skutečnosti, že v mezidobí bylo jeho jméno odstraněno ze seznamu mezinárodně hledaných osob vedeného Mezinárodní organizací kriminální policie (Interpol).
- 35 Rada předložila soudní kanceláři Tribunálu vyjádření k novým důkazům dne 25. srpna 2017.
- 36 Vzhledem k tomu, že žalobce nepředložil repliku ve lhůtě, která mu byla k tomuto účelu stanovena, byla písemná část řízení ukončena dne 28. září 2017.
- 37 Dne 11. prosince 2017 se Tribunál (šestý senát) rozhodl položit v rámci organizačních procesních opatření stanovených v článku 89 jednacího řádu účastníkům řízení otázky, na které měli písemně odpovědět. Účastníci řízení na tyto otázky odpověděli ve stanovené lhůtě a předložili příslušné doklady.
- 38 Podle čl. 106 odst. 3 jednacího řádu platí, že pokud hlavní účastníci řízení ve lhůtě tří týdnů od okamžiku, kdy jim bylo doručeno sdělení o ukončení písemné části řízení, nepodali žádost o konání jednání, může Tribunál stanovit, že bude o žalobě rozhodováno bez konání ústní části řízení. Tribunál, který pokládal projednávanou věc na základě písemností ve spise za dostatečně objasněnou, rozhodl, že jelikož výše zmíněná žádost nebyla podána, bude rozhodováno bez konání ústní části řízení.
- 39 Žalobce navrhuje, aby Tribunál:
- zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž se vztahuje na žalobce,
 - uložil Radě náhradu nákladů řízení.
- 40 Rada v podstatě navrhuje, aby Tribunál:
- žalobu zamítl,
 - podpůrně, pokud by napadené rozhodnutí bylo zrušeno, nařídil zachování účinků tohoto rozhodnutí až do uplynutí lhůty pro podání kasačního opravného prostředku nebo, bude-li v této lhůtě kasační opravný prostředek podán, až do rozhodnutí o tomto kasačním opravném prostředku, a
 - uložil žalobci náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

- 41 Na podporu své žaloby předkládá žalobce v podstatě čtyři žalobní důvody, z nichž první vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění, druhý z porušení práva být vyslechnut, třetí ze zjevně nesprávného posouzení a čtvrtý z porušení práva na vlastnictví.

K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení povinnosti uvést odůvodnění

- 42 S odkazem na čl. 41 odst. 2 písm. c) Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) žalobce v podstatě tvrdí, že se Rada nemohla omezit na odůvodnění uvedené výše v bodě 16 pro ponechání jména žalobce na dotčeném seznamu na základě přijetí napadeného rozhodnutí.
- 43 Rada s argumenty žalobce nesouhlasí.
- 44 V této souvislosti je třeba připomenout, že podle čl. 296 druhého pododstavce SFEU platí, že „[p]rávní akty musí obsahovat odůvodnění“.
- 45 Podle čl. 41 odst. 2 písm. c) Listiny, které článek 6 odst. 1 SEU přiznává tutéž právní sílu jako Smlouvám, zahrnuje právo na řádnou správu zejména „povinnost správních orgánů odůvodňovat svá rozhodnutí“.
- 46 Podle ustálené judikatury platí, že odůvodnění požadované článkem 296 druhým pododstavcem SFEU a článkem 41 odst. 2 písm. c) Listiny musí být přizpůsobeno povaze napadeného aktu a kontextu, ve kterém byl přijat. Musí z něj jasně a jednoznačně vyplývat úvahy orgánu, jenž akt vydal, tak, aby se zúčastněná osoba mohla seznámit s důvody, které vedly k přijetí opatření, a příslušný soud mohl provést přezkum. Požadavek odůvodnění musí být posuzován v závislosti na okolnostech daného případu (viz rozsudek ze dne 7. července 2017, Arbuzov v. Rada, T-221/15, nezveřejněný, EU:T:2017:478, bod 63 a citovaná judikatura).
- 47 Není požadováno, aby odůvodnění vylíčko všechny relevantní skutkové a právní okolnosti, jelikož otázka, zda odůvodnění aktu splňuje požadavky čl. 296 druhého pododstavce SFEU a čl. 41 odst. 2 písm. c) Listiny, musí být posuzována s ohledem nejen na jeho znění, ale také s ohledem na jeho kontext, jakož i s ohledem na všechna právní pravidla upravující dotčenou oblast. Akt nepříznivě zasahující do právního postavení je tedy dostatečně odůvodněn, jestliže byl vydán v souvislostech, které jsou zúčastněné osobě známy a umožňují jí pochopit dosah opatření, které bylo vůči ní přijato. Dále platí, že míra podrobnosti odůvodnění aktu musí být přiměřená materiálním možnostem a technickým podmínkám, za kterých musí být akt vydán, nebo lhůtě, v níž musí být akt přijat (viz rozsudek ze dne 7. července 2017, Arbuzov v. Rada, T-221/15, nezveřejněný, EU:T:2017:478, bod 64 a citovaná judikatura).
- 48 Zejména je třeba podotknout, že odůvodnění opatření spočívajícího ve zmrazení majetku v zásadě nemůže spočívat pouze v obecné a stereotypní formulaci. S výhradami uvedenými výše v bodě 47 musí být v takovém opatření naopak uvedeny specifické a konkrétní důvody, na základě kterých se Rada domnívá, že je relevantní právní úprava na dotyčnou osobu použitelná (viz rozsudek ze dne 7. července 2017, Arbuzov v. Rada, T-221/15, nezveřejněný, EU:T:2017:478, bod 65 a citovaná judikatura).
- 49 A konečně je třeba připomenout, že povinnost uvést odůvodnění je podstatnou formální náležitostí, kterou je třeba odlišovat od otázky opodstatněnosti odůvodnění, která je otázkou materiální legality sporného aktu. Odůvodnění aktu je totiž formálním vyjádřením důvodů, na kterých tento akt spočívá. Jestliže jsou tyto důvody stíženy vadami, je jimi stížena materiální legalita uvedeného aktu, avšak nikoli jeho odůvodnění, které může být dostačující, i když obsahuje vadné důvody (viz rozsudek ze dne 7. července 2017, Arbuzov v. Rada, T-221/15, nezveřejněný, EU:T:2017:478, bod 66 a citovaná judikatura).
- 50 V projednávané věci je třeba konstatovat, že odůvodnění ponechání jména žalobce na dotčeném seznamu na základě napadeného rozhodnutí (viz výše bod 16) je specifické a konkrétní a jsou v něm uvedeny skutečnosti, jež představují oporu pro toto ponechání, a sice okolnost, že proti němu ukrajinské orgány vedou trestní řízení z důvodu zneužití veřejných prostředků nebo majetku.

- 51 Rozhodnutí, že opatření budou vůči žalobci ponechána v platnosti, bylo navíc vydáno v souvislostech, které mu byly známy, přičemž žalobce se v rámci korespondence s Radou seznámil mimo jiné s dopisy GP ze dnů 25. července 2016, 16. listopadu 2016 a 27. ledna 2017, jakož i s odpověďmi GP na otázky Rady (viz body 21, 22, 24, 26 a 27 výše) (dále společně jen „nové dokumenty od GP“), o které Rada opřela své rozhodnutí ponechat zmíněná omezující opatření v platnosti (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 7. července 2017, *Arbuzov v. Rada*, T-221/15, nezveřejněný, EU:T:2017:478, bod 68 a citovaná judikatura).
- 52 V nových dokumentech od GP jsou uvedeny údaje o orgánu pověřeném vyšetřováním, číslo příslušného trestního řízení zahájeného proti žalobci a datum jeho zahájení, skutky, které jsou žalobci vytýkány, ostatní dotčené osoby a orgány, výše údajně zneužitých veřejných prostředků, příslušné články ukrajinského trestního zákoníku, jakož i skutečnost, že žalobce byl o podezřeních týkajících se jeho osoby písemně informován (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 7. července 2017, *Arbuzov v. Rada*, T-221/15, nezveřejněný, EU:T:2017:478, bod 69), a obsahují zmínku o přijetí rozhodnutí obvodního soudu [*důvěrné*]¹ (dále jen „obvodní soud“) ze dne 15. února 2016 (dále jen „rozhodnutí ze dne 15. února 2016“), kterým bylo povoleno, aby GP předala trestní řízení k soudu bez účasti obviněného.
- 53 Nelze tedy mít za to, že odůvodnění podané Radou jen reprodukuje formulaci určovacích kritérií nebo že neuvádí specifické a konkrétní důvody pro ponechání jména žalobce na dotčeném seznamu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 7. července 2017, *Arbuzov v. Rada*, T-221/15, nezveřejněný, EU:T:2017:478, bod 70).
- 54 Vzhledem k tomu, že napadené rozhodnutí je ve vztahu k žalobci dostatečně odůvodněné, je třeba zamítnout první žalobní důvod a přezkoumat třetí žalobní důvod s cílem určit, zda důvody, o které Rada opřela rozhodnutí o ponechání jména žalobce na dotčeném seznamu, jsou stíženy zjevně nesprávným posouzením, jak tvrdí žalobce.

Ke třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu ze zjevně nesprávného posouzení

- 55 Žalobce v podstatě tvrdí, že při ponechání omezujících opatření vůči němu v platnosti přijetím napadeného rozhodnutí se Rada dopustila zjevně nesprávného posouzení, když vycházela ze stručného shrnutí situace žalobce stanoveného GP, aniž požadovala doplňující informace a s náležitou péčí posoudila důkazy předložené žalobcem svědčící v jeho prospěch.
- 56 Rada namítá, že se napadené rozhodnutí opírá o dostatečně pevný skutkový základ tvořený zejména novými dokumenty od GP.

Úvodní poznámky

- 57 Je třeba připomenout, že kritérium pro zařazení uvedené v čl. 1 odst. 1 rozhodnutí 2014/119, ve znění rozhodnutí 2015/143 (dále jen „relevantní kritérium“), na základě něhož bylo napadeným rozhodnutím ponecháno jméno žalobce na dotčeném seznamu, se uplatní vůči osobám „odpovědným [určeným jako osoby odpovědné]“ za zneužití státních prostředků – mezi něž patří i osoby, které „ukrajinské orgány vyšetřují“ v souvislosti se zneužitím ukrajinských veřejných prostředků nebo majetku – a dále že relevantní kritérium musí být vykládáno v tom smyslu, že se nevztahuje abstraktně na jakýkoli skutek zakládající zneužití veřejných prostředků, nýbrž na ty skutky zakládající zneužití veřejných prostředků či majetku, které mohou ohrozit dodržování zásad právního státu na Ukrajině (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 7. července 2017, *Arbuzov v. Rada*, T-221/15, nezveřejněný, EU:T:2017:478, bod 97 a citovaná judikatura).

1 – Důvěrné údaje byly vynechány.

- 58 Jméno žalobce bylo na základě napadeného rozhodnutí ponecháno na dotčeném seznamu proto, že je „[o]sob[ou], proti níž vedou ukrajinské orgány trestní řízení z důvodu zneužití veřejných prostředků nebo majetku“.
- 59 Na základě uvedeného je třeba ověřit, zda o ponechání jména žalobce na seznamu rozhodla Rada nestranně a spravedlivě s ohledem na hodnocení důkazů, které měla k dispozici, na důvod, který zakládá ono ponechání, a na relevantní kritérium.
- 60 Je třeba připomenout, že Rada má sice širokou posuzovací pravomoc, pokud jde o obecná kritéria, která je třeba vzít v úvahu pro účely přijetí omezujících opatření, avšak účinnost soudní kontroly zaručené v článku 47 Listiny vyžaduje, aby se soud Evropské unie při přezkumu legality důvodů, o které se opírá rozhodnutí o zařazení jména určité osoby na seznam osob, vůči nimž jsou namířena omezující opatření, nebo o jejím ponechání na tomto seznamu, ujistil o tom, že se toto rozhodnutí, které má ve vztahu k ní charakter individuálního rozhodnutí, opírá o dostatečně pevný skutkový základ. Proto je třeba ověřit skutečnosti uváděné v odůvodnění, ze kterého uvedené rozhodnutí vychází, tak aby se soudní přezkum neomezoval na posouzení abstraktní věrohodnosti uváděných důvodů, ale aby se zaměřil na otázku, zda jsou tyto důvody, nebo alespoň jeden z nich, který je sám o sobě považován za dostatečnou oporu tohoto rozhodnutí, podloženy dostatečně přesným a konkrétním způsobem (viz rozsudek ze dne 7. července 2017, Arbuzov v. Rada, T-221/15, nezveřejněný, EU:T:2017:478, bod 100 a citovaná judikatura).
- 61 Podle judikatury týkající se rozhodnutí ponechat jméno osoby na seznamu osob dotčených omezujícími opatřeními navíc platí, že pokud dotčená osoba nebo subjekt předloží vyjádření ke shrnutí důvodů, musí příslušný unijní orgán důsledně a nestranně přezkoumat podloženost uváděných důvodů ve světle tohoto vyjádření a případných důkazů, které svědčí ve prospěch dotčené osoby a jsou k tomuto vyjádření přiloženy. Při přijímání omezujících opatření musí Rada navíc dodržovat povinnost respektovat zásadu řádné správy zakotvenou článkem 41 Listiny, s níž se podle ustálené judikatury pojí povinnost příslušného orgánu důsledně a nestranně zkoumat všechny relevantní skutečnosti projednávaného případu (viz rozsudek ze dne 7. července 2017, Arbuzov v. Rada, T-221/15, nezveřejněný, EU:T:2017:478, bod 101 a citovaná judikatura).
- 62 Z judikatury také vyplývá, že při posuzování povahy, způsobu a intenzity dokazování, které lze po Radě požadovat, je třeba brát v úvahu charakter a specifický dosah omezujících opatření, jakož i jejich cíl (viz rozsudek ze dne 7. července 2017, Arbuzov v. Rada, T-221/15, nezveřejněný, EU:T:2017:478, bod 102 a citovaná judikatura).
- 63 Rozhodnutí 2014/119 – jak plyne z bodů 1 a 2 jeho odůvodnění – spadá do obecnějšího rámce unijní politiky podpory ukrajinských orgánů, jejímž cílem je politická stabilizace Ukrajiny. Odpovídá tedy cílům společné zahraniční a bezpečnostní politiky, které jsou definovány především v čl. 21 odst. 2 písm. b) SEU, podle kterého Unie provádí mezinárodní spolupráci ve snaze upevňovat a podporovat demokracii, právní stát, lidská práva a zásady mezinárodního práva (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 7. července 2017, Arbuzov v. Rada, T-221/15, nezveřejněný, EU:T:2017:478, bod 103 a citovaná judikatura).
- 64 V tomto kontextu dotčená omezující opatření stanoví zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů zejména těch osob, které byly určeny jako osoby odpovědné za zneužití ukrajinských státních prostředků. Usnadňování toho, aby byly tyto prostředky získány zpět, totiž umožňuje posilovat a podporovat právní stát na Ukrajině (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 7. července 2017, Arbuzov v. Rada, T-221/15, nezveřejněný, EU:T:2017:478, bod 104).
- 65 Z toho vyplývá, že cílem dotčených omezujících opatření není postihovat protiprávní jednání, jehož se měly dopouštět osoby, na které se tato opatření vztahují, ani odrazovat tyto osoby prostřednictvím donucovacích opatření od páchaní takového jednání. Jediným cílem těchto opatření je usnadňovat ukrajinským orgánům odhalování spáchaných zneužití státních prostředků a zachovat jim možnost

získat výnosy z těchto zneužití zpět. Mají tedy čistě zajišťovací charakter (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 7. července 2017, Arbuzov v. Rada, T-221/15, nezveřejněný, EU:T:2017:478, bod 105 a citovaná judikatura).

- 66 Dotčená omezující opatření, o kterých Rada rozhodla na základě pravomocí svěřených jí články 21 a 29 SEU, tudíž nemají trestněprávní konotaci. Nelze je tedy klást na roveň rozhodnutí o zmrazení majetku přijatému vnitrostátním soudem členského státu v příslušném trestním řízení, v němž byly dodrženy záruky, které takové řízení skýtá. Požadavky, kterým musí dostát Rada v souvislosti s důkazy, o něž opírá zařazení jména určité osoby na seznam osob, na které se vztahuje toto zmrazení majetku, tudíž nemohou být naprosto stejné jako požadavky, kterým musí dostát vnitrostátní soud ve shora popsaném případě (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 7. července 2017, Arbuzov v. Rada, T-221/15, nezveřejněný, EU:T:2017:478, bod 106 a citovaná judikatura).
- 67 Je nutné rovněž připomenout, že Rada nemá povinnost provádět i bez návrhu a systematicky vlastní šetření nebo prověrky za účelem získání dalšího objasnění, má-li již k dispozici podklady poskytnuté orgány třetí země za účelem přijetí omezujících opatření vůči osobám, které z těchto zemí pocházejí a vůči kterým jsou v nich vedena soudní řízení (viz rozsudek ze dne 7. července 2017, Arbuzov v. Rada, T-221/15, nezveřejněný, EU:T:2017:478, bod 107 a citovaná judikatura).
- 68 V projednávané věci musí Rada především prověřit, do jaké míry lze na základě nových dokumentů od GP, o které se hodlá opřít, prokázat, že ukrajinské orgány proti žalobci vedou – jak bylo uvedeno v odůvodnění zařazení jména žalobce na dotčený seznam, připomenutém výše v bodě 58 – trestní řízení pro skutky, které lze považovat za zneužití státních prostředků, a že na základě tohoto řízení bude možné kvalifikovat jednání žalobce tak, že odpovídá relevantnímu kritériu. Teprve v případě bezvýslednosti tohoto prověřování by Rada musela v souladu s judikaturou připomenutou výše v bodě 61 provést doplňující ověřování (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 7. července 2017, Arbuzov v. Rada, T-221/15, nezveřejněný, EU:T:2017:478, bod 108 a citovaná judikatura).
- 69 Kromě toho v rámci spolupráce upravené dotčenými omezujícími opatřeními (viz bod 63 výše) Radě v zásadě nepřísluší, aby sama zkoumala a posuzovala správnost a relevanci informací, na jejichž základě ukrajinské orgány vedou proti žalobci trestní řízení pro skutky, které lze kvalifikovat jako zneužití státních prostředků. Rada se totiž přijetím dotčených omezujících opatření, jak bylo již uvedeno výše v bodě 65, nesnaží sama postihovat případy zneužití státních prostředků vyšetřované ukrajinskými orgány, nýbrž zachovat těmto orgánům možnost odhalovat tato zneužití a získat výnosy z nich zpět. Prověřit informace, z nichž tyto orgány vycházejí, a případně z nich vyvodit důsledky pro výsledek zmíněných řízení, musí tudíž v rámci těchto řízení uvedené orgány (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 7. července 2017, Arbuzov v. Rada, T-221/15, nezveřejněný, EU:T:2017:478, bod 109 a citovaná judikatura).
- 70 Takový výklad potvrzuje judikatura, ze které vyplývá, že Radě nepřísluší ověřovat opodstatněnost vyšetřování vedených proti dotyčné osobě, nýbrž jen opodstatněnost rozhodnutí o zmrazení finančních prostředků s ohledem na tato vyšetřování (viz rozsudek ze dne 7. července 2017, Arbuzov v. Rada, T-221/15, nezveřejněný, EU:T:2017:478, bod 110 a citovaná judikatura).
- 71 Rada zajisté nemůže za všech okolností uznat správnost zjištění ukrajinských orgánů obsažených v dokumentech poskytnutých těmito orgány. Takový postup by byl v rozporu se zásadou řádné správy a obecně s povinností unijních orgánů ctít při uplatňování unijního práva základní práva, kterou mají na základě čl. 6 odst. 1 prvního pododstavce SEU ve spojení s čl. 51 odst. 1 Listiny (viz rozsudek ze dne 7. července 2017, Arbuzov v. Rada, T-221/15, nezveřejněný, EU:T:2017:478, bod 111 a citovaná judikatura).
- 72 Rada nicméně musí v závislosti na okolnostech daného případu posoudit, zda je nezbytné provést doplňující ověřování, a konkrétně požádat ukrajinské orgány o sdělení dodatečných důkazů, ukážou-li se důkazy již poskytnuté jako nedostatečné nebo nekonzistentní. Nelze totiž vyloučit, že skutečnosti,

s nimiž byla Rada seznámena samotnými ukrajinskými orgány nebo jinak, vyvolají u tohoto orgánu pochybnosti o tom, zda důkazy již poskytnuté těmito orgány jsou dostatečné. Osoby, na které se vztahují omezující opatření, by navíc mohly v rámci možnosti, která jim musí být poskytnuta, a sice možnosti vyjádřit se k důvodům, kterými Rada zamýšlí odůvodnit ponechání jejich jména či názvu na dotčeném seznamu, předložit takové skutečnosti – a to i skutečnosti svědčící v jejich prospěch – na jejichž základě by Rada musela provést doplňující ověřování. Konkrétně – ačkoli Radě nepřísluší posuzovat namísto ukrajinských soudů opodstatněnost trestních řízení, jež byla zmíněna v dopisech GP – nelze vyloučit, že tento orgán si bude muset, zejména s ohledem na připomínky žalobce, vyžádat od ukrajinských orgánů vysvětlení k důkazům, na nichž se tato řízení zakládají (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 7. července 2017, Arbuzov v. Rada, T-221/15, nezveřejněný, EU:T:2017:478, bod 112 a citovaná judikatura).

- 73 Ve světle těchto úvah je třeba přezkoumat konkrétní argumenty žalobce, které se v podstatě týkají předmětu řízení vedeného proti žalobci a stavu tohoto řízení.

K předmětu trestního řízení vedeného proti žalobci

- 74 Žalobce se opírá o několik dokumentů a tvrdí, že protiprávním jednáním, z něhož je obviňován a na jehož základě byla přijata dotčená omezující opatření, nebyla způsobena žádná ztráta na finančních prostředcích Národní banky Ukrajiny, a tudíž ani ukrajinského státu. Žalobci tudíž nelze přičítat žádné zneužití finančních prostředků.
- 75 Rada v podstatě tvrdí, že jednání, která jsou žalobci kladena za vinu, spadají pod pojem „zneužití veřejných prostředků“ nezávisle na otázce, zda tímto zneužitím vznikly výhody žalobci, nebo třetím osobám. Důkazy předložené žalobcem nedokládají, že ukrajinskému státu nevznikla výše zmíněným jednáním škoda.
- 76 V projednávané věci je třeba konstatovat, že Rada opírá ponechání omezujících opatření vůči žalobci v platnosti především o dopisy GP ze dnů 25. července 2016, 16. listopadu 2016 a 27. ledna 2017.
- 77 V dopise ze dne 25. července 2016 připomíná GP následující:
- [důvěrné];
 - [důvěrné];
 - [důvěrné];
 - [důvěrné];
 - [důvěrné];
 - [důvěrné].
- 78 V dopise ze dne 16. listopadu 2016 GP uvedla, že ohledně řízení [důvěrné] nebyly dostupné žádné dodatečné informace.
- 79 V dopise ze dne 27. ledna 2017 GP poskytla informace, které se v zásadě shodují s informacemi obsaženými v dopise ze dne 25. července 2016, přičemž dodala, že [důvěrné] zneužití této částky snížilo možnosti Národní banky Ukrajiny zajistit stabilitu národní měny, čímž vznikla ukrajinskému státu újma. Ve svém dopise zmínila GP rozhodnutí ze dne 15. února 2016 a uvedla, že dotčené předběžné šetření dosud probíhalo.

- 80 Je navíc třeba podotknout, že Rada měla při přijímání napadeného rozhodnutí rovněž k dispozici informace, které obdržela od GP v odpověď na otázky položené Radou.
- 81 V odpovědích předložených Radě dne 7. července 2016 GP v této souvislosti zaprvé v podstatě uvedla [důvěrné].
- 82 [důvěrné].
- 83 [důvěrné].
- 84 Z toho vyplývá, že ponechání omezujících opatření vůči žalobci v platnosti vycházelo z důkazů, na jejichž základě mohla Rada jednoznačně konstatovat, že ukrajinské orgány činné v trestním řízení vedou proti žalobci řízení týkající se trestného činu zneužití státních prostředků.
- 85 Je totiž třeba podotknout, že z nových dokumentů od GP je patrné, že Rada měla k dispozici údaje o čísle příslušného řízení, datu jeho zahájení, trestném činu, z jehož spáchání byl žalobce podezírán, příslušném článku ukrajinského trestního zákoníku, relevantních skutkových okolnostech a datu, kdy bylo žalobci doručeno oznámení o podezření ze spáchání trestného činu. Tyto dokumenty dokládají, že předmětné řízení je vedeno z důvodu skutků vymezených dostatečně konkrétně a přesně, takže uvedené dokumenty neponechávají žádný prostor pro pochybnost o údajné žalobcově účasti, a to tím spíše že popis skutkových okolností trestného činu je neměnný a konzistentní a tyto okolnosti jsou z právního hlediska kvalifikovány ukrajinskými orgány jako zneužití státních prostředků, což odpovídá relevantnímu kritériu.
- 86 Dokumenty, se kterými byla Rada seznámena, představují navíc akty, jejichž autorem je GP, tedy jeden z nejvyšších justičních orgánů Ukrajiny. GP totiž vykonává v tomto státě funkci státního zastupitelství ve správě trestního soudnictví a vede předběžná šetření v rámci trestních řízení týkajících se zejména zneužití veřejných prostředků (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 19. října 2017, Janukovyč v. Rada, C-598/16 P, nezveřejněný, EU:C:2017:786, bod 53). V tomto ohledu tedy nelze Radě vytýkat, že informace poskytnuté ze strany GP považovala za správné a podložené.
- 87 Kromě toho je třeba konstatovat, že podle předmětných dokumentů je žalobce podezřelý ze spáchání hospodářského trestného činu či trestného činu proti majetku souvisejícího se značně vysokou finanční částkou [důvěrné].
- 88 V tomto ohledu je třeba poznamenat, že dotčená omezující opatření usnadňují a doplňují úsilí ukrajinských orgánů o navrácení zneužitých státních prostředků, což spadá pod cíl posilovat právní stát, jak bylo již uvedeno výše v bodech 64 a 65.
- 89 V této souvislosti z dopisu GP ze dne 25. července 2016 plyne, že [důvěrné] v rámci vyšetřování bylo na návrh vyšetřovatele obvodním soudem přijato několik zajišťovacích opatření ve vztahu k žalobci (viz bod 77 poslední odrážka výše). Zmrazení finančních prostředků v celé Unii, o kterém rozhodla Rada, tedy posiluje účinnost kroků činěných na vnitrostátní úrovni.
- 90 Konečně je vhodné podotknout, že stíhání hospodářských trestných činů či trestných činů proti majetku, jako je zneužití státních prostředků, je důležitým prostředkem boje proti korupci a tento boj představuje v kontextu vnější činnosti Unie zásadu, která spadá pod pojem „právní stát“. Dále je třeba uvést, že trestný čin, který je žalobci kladen za vinu, je součástí širších souvislostí, kdy nezanedbatelná část bývalé ukrajinské vládnoucí vrstvy je podezírána z toho, že se při správě veřejných zdrojů dopustila závažných trestných činů, a vážně tím ohrozila institucionální a právní základy země a porušila mimo jiné zásady legality, zákazu svévole výkonné moci, účinného soudního přezkumu a rovnosti před zákonem. Z toho vyplývá, že s ohledem na funkce, které žalobce zastával v rámci bývalé ukrajinské vládnoucí vrstvy, a také na funkci v čele Národní banky Ukrajiny, kterou zastával v okamžiku spáchání trestného činu, z něhož je podezřelý, dotčená omezující opatření jako celek účinně přispívají

k usnadnění stíhání trestných činů zneužití státních prostředků, jež byly spáchány na úkor ukrajinských institucí, a usnadňují ukrajinským orgánům získat zpět výnosy z takového zneužití. Za předpokladu, že bude trestní stíhání odůvodněné, výše uvedené umožní, aby bylo soudní cestou snadněji potrestáno tvrzené korupční jednání, jehož se dopustili příslušníci bývalého režimu, čímž se přispěje k podpoře právního státu v této zemi (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 7. července 2017, Arbuzov v. Rada, T-221/15, nezveřejněný, EU:T:2017:478, bod 128 a citovaná judikatura).

- 91 Rada se tudíž při přijímání napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž se týká žalobce, nedopustila zjevně nesprávného posouzení předmětu trestního řízení týkajícího se žalobce a relevance tohoto řízení z hlediska relevantního kritéria.
- 92 Argumenty, kterými se žalobce snaží tento závěr zpochybnit, nemohou obstát.
- 93 Zprvce oznámení o podezření ze dne 18. května 2017, jehož se žalobce dovolává jako důkazu ve svůj prospěch, totiž pouze potvrzuje uvedený závěr, neboť z něj v podstatě vyplývá, že žalobce je podezřelý ze zneužití finančních prostředků tím, že zneužil svého postavení guvernéra Národní banky Ukrajiny [důvěrně].
- 94 Zadruhé, pokud jde o údajnou neexistenci škody vzniklé Národní bance Ukrajiny, je třeba uvést, že tento argument je nepodložený, neboť z několika nových dokumentů od GP vyplývá, že žalobce je podezřelý z toho, že protiprávně převedl finanční prostředky k jiným účelům, než ke kterým byly určeny. Toto zjištění odpovídá definici pojmu „zneužití státních prostředků“ uvedené v judikatuře, podle které pod tento pojem spadá jakékoli jednání spočívající v neoprávněném použití zdrojů náležejících veřejnoprávním korporacím nebo pod jejich kontrolou k účelům neslučitelným s účely, ke kterým jsou tyto zdroje určeny, a zejména k soukromým účelům. Pod tento pojem spadá tudíž jen takové použití, jehož důsledkem je zásah do finančních zájmů těchto korporací, a tedy škoda vyčíslitelná v penězích (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 7. července 2017, Arbuzov v. Rada, T-221/15, nezveřejněný, EU:T:2017:478, bod 138 a citovaná judikatura).
- 95 [důvěrně].

Ke stavu trestního řízení vedeného proti žalobci

- 96 Žalobce zdůrazňuje, že v okamžiku přijetí napadeného rozhodnutí již uplynul více než rok od chvíle, kdy rozhodnutím ze dne 15. února 2016 obvodní soud povolil, aby GP předala trestní řízení k soudu bez účasti obviněného, avšak GP věc soudu nepostoupila. Vyšetřování je podle žalobce vedeno čistě formálně zejména pro to, aby Rada prodlužovala účinnost omezujících opatření proti žalobci na neomezenou dobu.
- 97 Rada je názoru, že délka trestního řízení vedeného proti žalobci sama o sobě nemá přímý vliv na rozhodování o otázce, zda jsou podmínky pro zařazení jména žalobce na dotčený seznam i nadále splněny. Rada přitom bere časový aspekt v úvahu při přezkumu uvedeného seznamu a pravidelně vyžaduje informace od GP o stavu probíhajících řízení.
- 98 Je nesporné, že rozhodnutím ze dne 15. února 2016 obvodní soud povolil, aby GP předala trestní řízení [důvěrně] k soudu bez účasti obviněného. Je rovněž nesporné, že více než rok po přijetí uvedeného rozhodnutí prodloužila Rada platnost omezujících opatření vůči žalobci, i když od GP obdržela informaci, že se toto řízení dosud nachází ve stadiu předběžného šetření, neboť věc ještě nebyla předložena ukrajinskému trestnímu soudu.
- 99 Zprvce je třeba podotknout, že odkaz Rady na skutečnost, že k průtahům řízení může dojít v důsledku nepřítomnosti dotyčné osoby, je v projednávané věci zcela irrelevantní, neboť rozhodnutí ze dne 15. února 2016 výslovně povolilo, aby GP předala trestní řízení k soudu bez účasti obviněného.

- 100 Zadruhé, jak vyplývá z dokumentů předložených Radou v odpověď na písemnou otázku Tribunálu (viz bod 37 výše), během řízení u Rady nadnesl žalobce otázku neexistence posunu v řízení [důvěrné], navzdory přijetí rozhodnutí ze dne 15. února 2016, jež povolovalo, aby GP předala trestní řízení k soudu bez účasti obviněného. V první řadě v dopise ze dne 4. října 2016 žalobce navrhoval, aby se Rada dotázala GP, proč ještě nepředala věc soudu – když vyšetřovatelé tvrdili, že žalobcova vina byla prokázána – přestože vyšetřování probíhalo již téměř dva a půl roku. V druhé řadě v dopise Radě ze dne 14. prosince 2016 žalobce poté, co připomněl existenci rozhodnutí ze dne 15. února 2016, znovu upozornil na neexistenci posunu v předmětném řízení a tvrdil, že ukrajinské orgány usilovaly o to, aby předmětné řízení probíhalo po co možná nejdelsí dobu, aby tak byl Radě poskytnut podklad pro prodloužení platnosti omezujících opatření vůči žalobci. Ve třetí řadě v dopise Radě ze dne 13. ledna 2017 žalobce jasně poukázal na to, že je podivuhodné, že GP dosud nepředala věc týkající se řízení [důvěrné] soudu, zejména s ohledem na skutečnost, že předání trestního řízení k soudu bez účasti obviněného bylo povoleno, byť podle něj protiprávně.
- 101 S ohledem na připomínky žalobce shrnuté výše v bodě 100 a na skutečnost, že přinejmenším od dopisu GP ze dne 25. července 2016 (viz bod 77 výše) byla Rada informována o existenci rozhodnutí ze dne 15. února 2016, je nutno odmítnout tvrzení Rady, že žalobce s dostatečnou přesností neuvedl argument vycházející z neexistence posunu v řízení vedeného proti němu, navzdory přijetí výše zmíněného rozhodnutí.
- 102 Za těchto okolností je třeba dovodit, že Rada měla ukrajinské orgány požádat o vysvětlení důvodů, které by mohly ospravedlnit neexistenci posunu v řízení [důvěrné], a to navzdory přijetí rozhodnutí ze dne 15. února 2016, stejně jako to učinila v případě jiných aspektů tohoto řízení, které se jí nejevily jako dostatečně jasné, zejména v návaznosti na připomínky předložené žalobcem.
- 103 Z toho vyplývá, že Rada nesplnila svou povinnost jednat s řádnou péčí, neboť připomínky žalobce měly u Rady vyvolat oprávněné pochybnosti, které by odůvodňovaly provedení dodatečných prověření u ukrajinských orgánů.
- 104 V tomto ohledu je třeba upřesnit, že otázkou není, zda měla Rada s ohledem na poskytnuté důkazy vyškrtnout jméno žalobce ze seznamu, ale pouze to, zda měla zohlednit tyto důkazy a provést dodatečné prověření nebo si vyžádat vysvětlení od ukrajinských orgánů. Proto postačuje, aby uvedené důkazy mohly, jak je tomu v projednávané věci, vzhledem k jejich povaze vyvolat oprávněné pochybnosti o průběhu vyšetřování a dostatečnosti informací předaných ze strany GP.
- 105 Ze všeho výše uvedeného vyplývá, že se Rada dopustila zjevně nesprávného posouzení, když měla za to, že připomínky žalobce k neexistenci posunu v řízení [důvěrné] neodůvodňují provedení dodatečných prověření u ukrajinských orgánů, ačkoli uvedené připomínky byly s to vyvolat oprávněné pochybnosti o dostatečnosti informací poskytnutých ze strany GP ohledně řízení [důvěrné] vedeného proti žalobci.
- 106 Třetímu žalobnímu důvodu je tedy třeba vyhovět a napadené rozhodnutí zrušit, aniž je nutné se vyjádřit ke druhému a čtvrtému žalobnímu důvodu nebo k novým důkazům (viz bod 34 výše).
- 107 Pokud jde o podpůrný návrh Rady na zachování účinků napadeného rozhodnutí do doby, než uplyne lhůta pro podání kasačního opravného prostředku, a v případě, že by byl předložen kasační opravný prostředek, až do rozhodnutí o tomto kasačním opravném prostředku, stačí uvést, že napadené rozhodnutí mělo účinky pouze do 6. března 2018. V důsledku toho nemá zrušení napadeného rozhodnutí tímto rozsudkem vliv na období následující po tomto datu, takže o otázce zachování účinků tohoto rozhodnutí není nutné rozhodnout (v tomto smyslu obdobně viz rozsudek ze dne 28. ledna 2016, Azarov v. Rada, T-331/14, EU:T:2016:49, body 70 až 72).

K nákladům řízení

¹⁰⁸ Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že žalobce požadoval náhradu nákladů řízení a Rada neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (šestý senát)

rozhodl takto:

- 1) Rozhodnutí Rady (SZBP) 2017/381 ze dne 3. března 2017, kterým se mění rozhodnutí 2014/119/SZBP o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině, se zrušuje v rozsahu, v němž bylo jméno Sergeje Arbužova ponecháno na seznamu osob, subjektů a orgánů, na které se vztahují tato omezující opatření.**
- 2) Radě Evropské unie se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Berardis

Spielmann

Csehi

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 6. června 2018.

Vedoucí soudní kanceláře
E. Coulon

Předseda
G. Berardis